

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci
*žalobce: V. I., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, se sídlem Křížová 25,
225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ), v řízení o žalobě ze dne 11.8.2014 proti rozhodnutí žalované
ze dne 18.6.2014 č.j. X o starobní důchod,*

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 18.6.2014 adresovanou Krajskému soudu v Praze následně k výzvě soudu doplněnou se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2014 č.j. X jehož kopii připojil společně s osobním listem důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) zpracovaného 11.6.2014. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil, protože mu bylo započteno 19 roků a 318 dnů pojištění, ale nebylo přihlédnuto k dobám jeho nezaměstnanosti v důsledku politických perzekucí v Československé republice (dále jen **ČR**), ani k pozdější rehabilitaci, přitom v ČR žil během aktivního věku od roku 1963 do 1970, pak od 1972 do 1982, ostatní dobu žije v Německu, kde ze začátku také přispíval na starobní důchod jako zaměstnanec, po svém osamostatnění si však starobní důchod zajišťoval jiným způsobem a od března 2014 je opět zaměstnán jako pracující důchodce a platí nadále důchodové pojištění. Za dobu, kdy žil a pracoval v Čechách, samozřejmě nemohl získat dobu pojištění 26 let, tuto podmínku v tomto případě považuje za protismyslnou, proto žádal, aby mu částka, kterou za 17 let v Čechách na důchod zaplatil (strháváno z platu), byla nahrazena ve formě podílného starobního důchodu, stejně jako mu byla vyplacena část starobního*

důchodu za dobu jeho pojištění v Německu, anebo aby mu byla jednorázové vyplacena zpět, jinak jím placené příspěvky propadnou do pokladny ČSSZ. Závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 18.6.2014 a požadoval, aby byla znovu přeshetřena možnost (např. zmírněním tvrdosti zákona) rozhodnout o jeho žádosti o starobní důchod jinak.

*Napadeným rozhodnutím ze dne 18.6.2014 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 3.7.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o starobní důchod pro nesplnění podmínek dle § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) a s přihlédnutím k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.6.2014 bylo zdůrazněno s odkazem na příslušná citovaná ustanovení zákona, že žalobce dosáhl důchodového věku 17.6.2010 (§ 32 odst. 2) a k tomuto dni, od něhož žádal přiznání starobního důchodu, získal nejprve 16 roků a 86 dnů a po započtení další doby pojištění (21.10.1968 – 1.3.1970, 24.10.1970 – 31.1.1972 (v Německu) a 24.8.1972 – 24.8.1973) získal celkem 19 roků a 318 dnů pojištění místo zákonem stanovených 26 let. Také bylo uvedeno, že doba nezaměstnanosti od 25.8. do 27.9.1973 a od 1.6. do 31.8.1977 mu nemohla být započítána jako doba pojištění, protože tehdejší ani dnešní právní úprava s touto dobou v tomto období nepočítá jako s dobou pojištění; nelze přihlídnout ani k zákonu č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, protože již uplynuly lhůty spojené s uplatněním práv dle § 22 tohoto zákona. S ohledem na zjištěné skutečnosti nebylo možno vyhovět námitkám žalobce.*

Pravomocným rozhodnutím Krajského soudu v Praze ze dne 21.8.2014 č.j. 43 Ad 65/2014-7 byla věc postoupena zdejšímu soudu jako věcně a místně příslušnému, jemuž byla doručena dne 3.10.2014.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 21.1.2015 závěrem navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné a zdůraznila, že ze systému českého důchodového pojištění upraveného zákonem o důchodovém pojištění (tj. **zákon č. 155/1995 Sb.**) však lze čerpat plnění pouze formou dávek důchodového pojištění (důchodů). Nárok na jednotlivé důchody (starobní, invalidní, vdovský, vdovecký, sirotčí) vzniká pouze tehdy, jsou-li splněny podmínky nároku stanovené zákonem. Do jejich splnění se nejedná o nárok ze základního důchodového pojištění a žádné plnění z uvedeného systému pojištěnci nenáleží. To znamená, že pojištěnec se nemůže úspěšně domáhat nároku např. na starobní důchod, pokud sice již dosáhl důchodového věku stanoveného zákonem, avšak k tomuto dni ani později nezískal potřebnou dobu pojištění, kterou zákon pro vznik nároku na tento důchod stanoví. V případě, že nárok na důchod nevznikl, neboť nebyly splněny všechny zákonem stanovené podmínky nároku, nemá pojištěnec možnost získat z uvedeného systému jakékoli plnění, tj. nemůže se úspěšně domáhat ani vrácení zaplaceného pojistného na důchodové pojištění, které neumožňuje ani zákon (*o důchodovém pojištění*), ani zákon č. 589/1992 Sb., *o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti*, ve znění pozdějších předpisů, ani jiný právní předpis. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že jeho obsah odpovídá skutečnostem uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované; ze založené dodejky týkající se napadeného rozhodnutí vyplývá, že není podepsaná žalobcem, ale je zcela zřejmý otisk razítka poštovního úřadu Frankfurt am Main s datem 23.6.2014.*

Žalobce v podání ze dne 16.2.2015 zaslaném elektronickou poštou bez elektronického podpisu sdělil, že trvá na podané žalobě s tím, že v OLDP chybí doba jeho zaměstnání v Čechách mezi 25.8. a 20.10.1968, dále doba nezaměstnanosti v Čechách v důsledku politických perzekucí mezi 25.8. a 27.9.1973 a mezi 1.6 a 31.8.1977, jakož i doba mezi 1.2 a 31.7.1972, kdy byl zaměstnán u Firmy Braun ve Frankfurtu nad Mohanem, jíž byl dočasně uvolněn pro další studium, dále doba od 1.3.2014, kdy je zaměstnán dodnes u firmy X; žádal, aby při posouzení minimální doby sociálního pojištění bylo přihlédnuto také k těmto dobám. Podotkl, že v tomto roce uplyne 5 let od dosažení jeho důchodového věku, a tudíž pro něho doba minimálního pojištění již neplatí 26 let, nýbrž jen 20 let, jež po doplnění chybějících dob v jeho aktuálním OLDP bezpochyby dosahuje, proto má být rozhodnutí o zamítnutí starobního důchodu zrušeno a přiznán mu starobní důchod či jiným způsobem nahrazen; v takovém případě je ochoten od žaloby odstoupit. Souhlasil s tím, aby rozhodl soud bez jednání. K podání připojil kopie listin v německém jazyce, které označil jako dopis firmy Braun z 5.2.1972 a Bescheinigung zur Sozialversicherung.

Následně *žalovaná dne 20.3.2015* odkázala na své vyjádření ze dne 21.1.2015 a zdůraznila, že rozhodla dle dostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy veškerá objektivně prokázaná doba pojištění byla žalobci zhodnocena v OLDP a jí nebyly předloženy žádné relevantní doklady pro navýšení jejího rozsahu, ani pro žalobcem požadované zhodnocení doby pojištění od 25.8. do 20.10.1968. Dále lze vysledovat, že žalobce se domáhá zhodnocení doby pojištění v důsledku politické perzekuce, tedy doby, kdy nemohl být zaměstnán v důsledku politických událostí, a to de facto od roku 1973 až do roku 1977. Pro účely důchodového pojištění se nabízí dvě varianty zhodnocení, buď dle zákona č. 119/1990 Sb., *o soudní rehabilitaci* (§ 25 odst. 1-3,7), nebo podle zákona č. 87/1991 Sb., *o mimosoudní rehabilitaci* (§ 21 odst. 1-2, § 22 odst. 1), při splnění zákonných podmínek, ale součástí dávkového spisu žalobce není žádná jeho žádost o úpravu důchodu dle těchto zákonů. Ohledně požadavku žalobce na zhodnocení doby pojištění u zaměstnavatelů se sídlem v Německu, *žalovaná* odkázala na čl. 6 Nařízení č. 883/2004, který na danou problematiku dopadá, kdy dle sídla zaměstnavatele jemu příslušný nositel pojištění (*v tomto případě německý*), rozhoduje o tom, jakou dobu a v jakém rozsahu je účasten na důchodovém pojištění a takto posouzenou dobu nositel pojištění potvrdí formulářem E205. Na podkladě uvedeného formuláře *žalovaná* zhodnotila žalobci dobu pojištění v rozsahu v něm potvrzeném, tedy mu byla zhodnocena v OLDP doba pojištění získaná dle českých i dle německých právních předpisů. Domáhá-li se žalobce zhodnocení další doby pojištění získané u zaměstnavatele se sídlem v Německu, musí se obrátit přímo na německého nositele pojištění se svým požadavkem. Závěrem bylo připomenuto, že v této věci je předmětem žádost žalobce o přiznání starobního důchodu od dosažení důchodového věku, tj. od X, kdy dosáhl věku 62 roků a 2 měsíců (tj. § 29 odst. 1 písm. b) zákona), a skutečnost, že do současné doby nebylo rozhodnuto, neznamena, že může být posuzována podle jiného zákonného ustanovení (*v daném případě dle § 29 odst. 2 písm. f) zákona*), jak namítal žalobce.

Poté *žalobce v dalším podání dne 26.4.2015* zaslaném elektronickou poštou bez

elektronického podpisu uvedl, že je přesvědčen, že mezi 25.8. a 20.10.1968 pracoval jako řidič v K. p. Říčany, ale nemůže to dokázat. Uložený výkon trestu 1 rok odnětí svobody po nezdařeném pokusu vyzvednout manželku a dceru v Bulharsku a odjet s nimi do Německa, kdy tehdy žil, v plném rozsahu odpykal a příslušný rozsudek byl zrušen, jak je zřejmé z rozhodnutí o soudní rehabilitaci, jejichž kopie připojil (*usnesení Obvodního soudu pro Prahu 6 sp. zn. I Rt 439/90 ze dne 17.10.1990 a I Rt 588/91 ze dne 21.4.1993*). Uvedl též, že u německého nositele pojištění požádal o zhodnocení další doby pojištění, ale žádost mu byla zamítnuta s odůvodněním, že z německého hlediska již pobírá plný starobní důchod, tu německou část, takže již je oproštěn od čekací doby (5 roků), neboť již splnil tuto podmínku a bylo zamítnuto i jeho odvolání, i když vysvětlil, že započítání chybějících čekacích dob potřebuje pro českého nositele pojištění (*připojil kopii listiny ze dne 13.4.2015 v německém jazyce*). Od března roku 2014 až do dnes je zaměstnán u Firmy X (*připojil kopie vyúčtování března až října 2014 v německém jazyce*). Dle něho by mu českým nositelem pojištění pro čekací dobu na starobní důchod měly být zhodnoceny všechny doby, tedy i ty, které z uvedeného důvodu nemohou být německou stranou potvrzeny, proto žádal o zhodnocení všech chybějících čekacích dob a o doplnění OLDP. (*Dne 18.11.2015 žalobce sdělil soudu aktuální adresu jeho bydliště.*)

Žalovaná poté v podání dne 13.5.2015 pouze uvedla v reakci na podání žalobce, že odkazuje na svá vyjádření ze dne 21.1. a 20.3.2015, v nichž se podrobně vyjádřila a setrvala na svém rozhodnutí ze dne 18.6.2014; závěrem navrhla žalobu zamítnout.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k 18.6.2014.

Soud o projednávané věci rozhodl bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož s tímto postupem žalobce výslovně souhlasil a žalovaná s ním nevyjádřila nesouhlas.

V § 28 zákona je stanoveno, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 29 odst. 1 písm. b) zákona má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 26 let a dosáhl důchodového věku v roce 2010. Dle § 29 odst. 2 písm. f) zákona pojištěnec má nárok na starobní důchod též, jestliže nesplnil podmínky podle odstavce 1 a získal dobu pojištění nejméně 20 let a dosáhl po roce 2013 věku aspoň o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2014 není důvodná* s ohledem na níže uvedené.

Žalobce se narodil dne X, důchodového věku dle přílohy zákona 62 roků a 2 měsíce tedy dosáhl dne X, avšak k tomuto datu nezískal potřebných 26 let doby pojištění, ale pouze 19 roků a 318 dnů pojištění z českého i německého pojištění po započtení další prokázané doby pojištění v řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.7.2013, když nejprve získal pouze 16 roků a 86 dnů pojištění, proto jeho žádosti o starobní důchod nebylo vyhověno, jelikož nesplnil všechny zákonem stanovené podmínky.

Soud neshledal pochybení v postupu žalované, jež při vydání napadeného rozhodnutí ze dne 18.6.2014 zohlednila obsah veškerých evidenčních materiálů, které měla k dispozici, a jejich obsah uvedla do OLDP ze dne 11.6.2014, ale ani započtením další doby pojištění žalobce nezískal zákonem stanovených 26 roků pojištění. Žalovaná stejně jako soud musí rozhodovat v souladu se zákonem či jinými příslušnými přepisy účinnými k rozhodnému datu (*přiznání požadovaného starobního důchodu*), tudíž musí respektovat i přes nesouhlas žalobce postup stanovený zákonem ohledně započtení dob pojištění, i pokud se týká doby pojištění získané dle předpisů jiných nositelů pojištění a těmito nositeli potvrzenými v souladu se shora uvedeným Nařízením č. 883/2004, v této věci německým nositelem pojištění (*tiskopis E 205 ze dne 16.5.2013*). Nelze tudíž vyhovět požadavku žalobce na započtení další doby pojištění (1.2.–31.7.1972) jím údajně získané v Německu (*Spolková republika Německo*), pokud nebyla německým nositelem pojištění potvrzena. Bylo pouze na rozhodnutí žalobce, pro jaký způsob zajištění ohledně starobního důchodu v Německu se rozhodl. Rovněž nelze vyhovět dalšímu požadavku žalobce ohledně započtení jím požadované doby pojištění ve shora uvedené době (např. *nezaměstnanost v době 25.8.-27.9.1973 a 1.6.-31.8.1977, zaměstnání od 25.8. a 20.10.1968*), jelikož žalovaná nemá k dispozici žádné evidenční listy důchodového pojištění (dále jen **ELDP**) od zaměstnavatelů žalobce či jiný evidenční materiál, který by byl způsobilý prokázat další dobu jeho pojištění. Ostatně jak uvedla i žalovaná v napadeném rozhodnutí, v uvedeném období roku 1973 a 1977 není možno dobu, kdy byl žalobce nezaměstnaný, započítat jako dobu pojištění ani z toho důvodu, že pro něho v té době s ohledem na jeho „kádrový posudek“ nebylo lehké najít zaměstnání, jelikož platná právní úprava toto neumožňovala a neumožňuje to ani v současné době.

Pokud se týká požadavku žalobce na vrácení uhrazeného pojistného na důchod, které mu bylo sráženo z platu v ČR, ani tomuto nelze vyhovět, jelikož zákonná úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by žalobcem požadované umožňovalo. Jak ostatně uvedla i žalovaná ve vyjádření ze dne 21.1.2015, platná právní úprava (*zákon č. 155/1995 Sb.*) umožňuje čerpání plnění toliko dávkami důchodového pojištění, kdy nárok na jednotlivé dávky/důchody vzniká pouze tehdy, jsou-li splněny všechny zákonné podmínky nároku, s čímž se plně ztotožňuje i soud, jelikož odpovídá zákonné úpravě platné v České republice. Argumentace žalobce, že v Německu či jiných státech lze vrátit uhrazenou částku, kdežto v ČR tato částka propadne bez jakékoliv náhrady do pokladny ČSSZ, čímž je finančně poškozen, je však zcela lichá, jelikož každý stát /člen Evropské unie/ má upravenou sociální oblast svými

vnitrostátními předpisy a shora uvedená Nařízení toliko koordinují příslušnou oblast právní úpravy, na základě které je možné započtení dob pojištění získaných v různých členských státech pro získání potřebné doby pojištění např. v ČR. Žalobce však ani započtením doby pojištění získané nejen v ČR, nezískal k jemu požadovanému datu 17.6.2010 potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

Soud také podotýká pro informaci žalobce, že pouze podle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, ministr práce a sociálních věcí může odstraňovat tvrdosti, které by se vyskytly při provádění sociálního zabezpečení, a může pověřit správy sociálního zabezpečení, aby odstraňovaly tvrdosti v jednotlivých případech.

Vzhledem k tomu, že žalovaná, tj. ČSSZ, může o jakémkoliv dávce upravené v zákoně o důchodovém pojištění rozhodnout pouze na základě žádosti občana/pojištěnce, musí žalobce podat novou žádost o starobní důchod dle § 29 odst. 2 písm. f) zákona, jelikož předmětem tohoto řízení je jeho žádost o starobní důchod podaná prostřednictvím německého nositele pojištění, která byla doručena ČSSZ dne 15.4.2013.

Žalobce neprokázal, že by žalovaná postupovala v rozporu se zákonem, když zamítla jeho žádost o starobní důchod, jelikož nesplnil plně podmínky stanovené v § 28 zákona č. 155/1995 Sb. v návaznosti na § 29 odst. 1 písm. b) téhož zákona, přičemž neznamená, jestliže není rozhodnutí žalované dle jeho představ, že je nesprávné či dokonce v rozporu se zákonem. Je toliko věcí žalobce, že i přes veškerá obsáhlá vyjádření žalované v napadeném rozhodnutí i v jejích vyjádřeních k žalobě, která jsou v souladu s platnou právní úpravou, setrvává na svém přesvědčení přesto, že jeho požadavky nejsou v souladu se zákonnou úpravou. Soud nezjistil, že by žalovaná postupovala v rozporu se zákonem, že by nezapočetla žalobci veškeré prokázané doby pojištění, i když žalobce namítal, že mu má být započtena i další doba pojištění, jak uvedl shora, ale buď nepředložil žádné průkazné doklady schopné prokázat jeho tvrzení či jeho požadavek není v souladu se zákonnou úpravou.

V daném případě soud nemohl vyhovět žalobě a požadovanému zrušení napadeného rozhodnutí žalované s ohledem na všechny zjištěné rozhodné skutečnosti i přes žalobcem opakovaně vyjádřené přesvědčení o oprávněnosti jeho nároku na přiznání starobního důchodu či vrácení zaplaceného pojistného srážkami z platu v době jeho zaměstnání v ČR, když tento jeho požadavek není v souladu s platnou právní úpravou k rozhodnému datu. Soud ani nezjistil, že by napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost či pro vady řízení, které by byl povinen zkoumat ex offio, proto neshledal žalobu důvodnou. ČSSZ proto nepochybila, když námitky žalobce zamítla a dostatečným způsobem se s nimi vypořádala v rozhodnutí o námitkách, které neshledala důvodnými, přičemž odůvodnění rozhodnutí je dostatečně srozumitelné.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.6.2014 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, když žalobce neprokázal jím tvrzené pochybení

žalované a dostatečným způsobem se žalovaná vypořádala i se všemi jeho námitkami proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 3.7.2013. Za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi se soud omlouvá.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 5. února 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně